

Nr 319.

Av herr **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till militärt avlöningsreglemente m. m.

Beträffande de tvångsvis till övergångsstat i samband med genomförandet av 1925 års försvarsordning överförda beställningshavarna vid försvarsväsendet framhåller 1936 års lönekommitté, att desamma utan egen ansökan fått sin militära bana avbruten och alltså ofrivilligt försatts i det läget, att de icke automatiskt kunna bliva delaktiga av en ny lönerегlerings förmåner, något som de utan statens tvångsingripande eljest skulle hava blivit. Med hänsyn till att de också formellt äro underkastade full tjänstgöringsskyldighet — även om denna icke alltid uttages — hade inom lönekommittén övervägts huruvida icke ersättningen till den tvångsvis överförda personalen borde generellt baseras på det nya avlöningsreglementet. I den mån övergångsstatarnas tjänstgöringsskyldighet fullt utkrävdes och alltså personalens arbetskraft helt tages i anspråk skulle ett medtagande i lönerегleringen av denna grupp överensstämma med allmän praxis inom civilförvaltningen. Kommittén kom emellertid till den slutsatsen, att ett medtagande i lönerегleringen av all tvångsvis överförd personal till synes skulle sträcka sig för långt, och att å andra sidan en begränsning till allenast ständigt tjänstgörande skulle vara svår att i praktiken genomföra samt knappast skulle bereda personalen rättvisa under tjänstgöring. Kommittén stannade alltså för ett alternativ, som går ut på, att formellt ingen befattningshavare å övergångsstat överföres till de nya avlöningsbestämmelserna men att å andra sidan all tvångsvis överförd personal *under själva tjänstgöringen* — vare sig obligatorisk eller ej och vare sig långvarig eller kort — får sin ersättning grundad på det nya avlöningsreglementet. Departementschefen ansluter sig till detta lönekommitténs förslag.

Därmed kommer emellertid den på övergångsstat tvångsvis överförda militära personalen med tjänstgöringsskyldighet i ett sämre läge än de statens civila befattningshavare, som överförts på övergångsstat med tjänstgöringsskyldighet enär på dessa sistnämnda det nya civila avlöningsreglementet icke blott i form utan även i sak kommer att tillämpas. Visserligen skulle det måhända kunna göras gällande, att det i sak inte innebär någon egentlig försämring i ställningen för den tvångsvis till övergångsstat överförda militära personalen, även om densamma formellt sett icke är underkastad det nya militära avlöningsreglementets föreskrifter men ändock blir det i reellt avseende. Om det sistnämnda verkligen avses bliva fallet synes det emellertid ur alla synpunkter rättare och bättre, att statsmakterna säga detta rent ut och utfärda bestämmelser av sådan innebörd. Förhållandena

bliva nämligen då i varje fall otvetydiga och klara. Erfarenheten har för övrigt visat, att det för personalen in i ett irriterande osäkerhetstillstånd, om dess ställning och rättigheter icke tillräckligt klart och tydligt nu regleras.

Den av lönekommittén föreslagna åtgärden att göra det nya militära avlöningreglementet tillämpligt på den tjänstgörande delen av denna personal i sak men ej i form synes vara att undanskjuta lösningen på en fråga, som borde lösas i förevarande sammanhang. Och om denna fråga nu löses på det sätt, som lönekommittén föreslagit och till vilket förslag departementschefen ansluter sig, kommer riksdagen med all sannolikhet att framdeles få taga befattning med detta spörsmål på nytt, på grund av den oklarhet, som skapas genom ett dylikt beslut.

Både enkelhet och reda i den på övergångsstat tvångsvis överförda militära personalens löneförhållanden torde däremot vinnas om riksdagen i stället beslutar, att det blivande militära avlöningsreglementet skall äga tillämplighet på all den på övergångsstat tvångsvis överförda militära personal vid försvarsväsendet, för vilken officersavlöningsreglementet hittills varit gällande. På grund av det sålunda anförda får jag med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 245 med förslag till militärt avlöningsreglemente m. m. hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det blivande militära avlöningsreglementet skall äga tillämplighet i fråga om den personal vid försvarsväsendet, som i samband med genomförandet av 1925 års försvarsordning överfördes tvångsvis på övergångsstat och i denna egenskap sedermera i avlöningshänseende varit i tillämpliga delar underkastad bestämmelserna i gällande officersavlöningsreglemente.

Stockholm den 21 april 1939.

Nils Holmström.